

as. 4, 639, Anm.

मालुधान (मालु + धान) 1) m. eine Art Schlange AK. 1, 2, 4, 6. H. an. 4, 186. MED. n. 201. HĀ. 241. — 2) f. ३ eine best. Schlingpflanze H. an. MED.

मालुक m. *Ocimum sanctum* Lin. RĀG. im ÇKDR. — Vgl. कृष्णमालुक.

मालूर m. *Aegle Marmelos* Corr. (s. बिल्व) AK. 2, 4, 3, 12. TRIK. 3, 3, 321. H. 1135. HALĀ. 2, 39. RATNAM. 6. im PRĀKRIT DHŪRTAS. in LA. 86, 6. *Feronia elephantum* Corr. RĀG. im ÇKDR.

मालिया (von माला) f. grosse Kardamomen RATNAM. 117.

मालोपमा (माला + उ०) f. Kettengleichniß, eine best. Redefigur: Beispiel: पुष्यायत इवाङ्गीव पूषा व्योम्नीव वासरः। विक्रमस्त्वयथाद्यत्तमीम् wie der Sonne die Hitze, wie dem Tage die Sonne und wie dem Himmel der Tag, so hat dir Tapferkeit Glanz verliehen, KĀVĀD. 2, 42.

माल्य 1) m. patron. PAÑĀV. BR. 13, 4, 11. pl. SAÑSK. K. 185, b, 4. — 2) f. (von माला) *Trigonella corniculata* Lin. ÇABDAM. im ÇKDR. — 3) n. (von माला) Kranz AK. 2, 6, 3, 36. H. 651. an. 2, 376. MED. j. 44. HALĀ. 2, 397. ĀCV. GRH. 4, 7, 17. KAUC. 92. KAUSH. UP. 1, 4. M. 2, 177. 4, 72. JĀG. 1, 211. BHAG. 11, 11. MBH. 1, 7714. 3, 2114. 11999. 4, 76. 13, 5037 (रक्त०). 6842. HARIV. 4480. fg. R. 1, 5, 15. 9, 15. 58, 10. 62, 19. 2, 25, 24. 26. 6, 37, 23. 112, 84. SUÇ. 1, 168, 14. 271, 11. 2, 387, 18. MĀKĪH. 13, 5. KUMĀRAS. 7, 19. Spr. 3719. 4419. VARĀH. BRH. S. 43, 56. 78, 21. 101, 8. BRH. 16, 8. 27, 14. KATHĀS. 19, 99. 50, 152. PAÑĀK. 1, 3, 4. मालती० PAÑĀKĀT. 199, 19. Verz. d. Oxf. H. 103, b, 22. ०पयन 217, a, 4. ०दामन् (vgl. स्रग्दामन् MBH. 1, 5974. मालादामन् R. 2, 33, 2) MBH. 1, 2354. 6962. Blume H. an. MED. Vgl. गन्ध० (welches wohl immer als copul. comp. aufzufassen ist; vgl. noch PAÑĀKĀT. 182, 10), निर्माल्य (in der Bed. 3. ursprünglich das Ablegen der Kränze), प्रिय०.

माल्यगुणाय (von माल्य + गुण), ०यते zur Schnur eines Kranzes werden, als solche erscheinen: तस्य व्यालो ०यते Spr. 2765.

माल्यजीवक (मा० + जी०) m. Kranzwinder, Kranzverkäufer HARIV. 4481.

माल्यपिण्डक (मा० + पि०) m. N. pr. eines Schlangendāmons MBH. 5, 3629.

माल्यपुष्प (मा० + पु०) m. eine Art Hanf (शाण) RĀG. im ÇKDR.

माल्यपुष्पिका (wie eben) f. eine best. Pflanze, = शाणपुष्पी RĀG. im ÇKDR.

माल्यवत् (von माल्य) 1) adj. bekränzt, mit Kränzen geschmückt: शिरोरुक्ता: MBH. 1, 6468. 4, 749. सभा 5, 2. — 2) m. N. pr. a) eines Rākshasa, eines Sohnes des Sukeça, R. 6, 11, 9. 33, 9. 7, 5, 6. 6, 7. BHĀG. P. 8, 10, 56. — b) eines Dieners im Gefolge Çiva's KATHĀS. 1, 57. 7, 40. 111. — c) eines Berges AK. 2, 3, 3. TRIK. 2, 3, 3. H. 1029. 1538, Sch. MBH. 3, 11560. 16118. 6, 203. 14, 1174. R. 4, 27, 1. 38, 11. 6, 108, 25. RAÇH. 13, 26. VARĀH. BRH. S. 14, 5. SIDDHĀNTAÇIR. 3, 28. fgg. VP. 169. BHĀG. P. 5, 16, 10. 17, 7. — 3) f. ०वती N. pr. eines Flusses R. 2, 56, 33.

माल्यवृत्ति (मा० + वृ०) m. Kranzwinder, Kranzverkäufer HARIV. 4479.

माल्यापणा (माल्य + ञा०) m. ein Markt, auf dem Kränze verkauft werden, VJUTP. 130. R. 2, 71, 37. MBH. 2, 821 (भद्र०). HARIV. 4478. प्रमूतमाल्यापणावत् stättliche Kränze zum Verkauf habend 4479.

मौल्य von मल्ल gaṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75. m. eine best. Mischlingskaste BRAHMAVAIV. P. im ÇKDR.; vgl. मालु.

मल्लवास्तव adj. von मल्लवास्तु P. 4, 2, 120, Sch.

मल्लवी f. = मल्लयात्रा ein Aufzug von Ringern HĀ. 159.

मल्लव्य (von मल्ल) n. Unbesonnenheit, Albernheit (Gegens. धैर्य) KĀTH. 12, 12.

मौवत् (von 1. म mit Dehnung des Auslauts) adj. mir ähnlich, einer von meines Gleichen P. 5, 2, 39, VĀRT. RV. 1, 8, 9. 17, 2. 142, 2. 4, 16, 16. 6, 65, 4. सुशक्तिरिन्मघवत्तुभ्यं मावते देहम् 7, 32, 21. यदित्समि स्तुवते मावते वसु 8, 77, 3. चर्कृत्य इन्द्रो मावते नरे 10, 50, 2.

माविलम्बम् (1. मा + विलम्ब) adv. unverzüglich PAÑĀKĀT. 107, 25 (richtige Lesart mehrerer Hdschr.).

माविल्ल m. N. pr. eines Sohnes des Vasu, Fürsten der Kēdi, MBH. 1, 2364. 2, 1272.

माविल्लक m. pl. N. pr. eines Volkes MBH. 7, 692 (माविल्लक ed. Calc.). 768. 3255. 8, 138 (माविल्लक ed. Calc.).

माशकीया bei MÜLLER, SL. 142 und मशकोय im Index fehlerhaft für माचाकोय.

माशब्दिक (von मा शब्द: keinen Lärm gemacht; vgl. u. 1. मा 7.) adj. Ruhe gebietend P. 4, 4, 1, VĀRT. 1 (in der neuen Ausg. der SIDDH. K. wird richtig मा शब्द: कारीति d. i. कारि इति gelesen) TRIK. 3, 1, 18.

माष m. Schol. zu ÇĀNT. 2, 4, 23. m. n. gaṇa अर्धर्वादि zu P. 2, 4, 31. m. 1) Bohne (sg. die Pflanze, pl. die Kerne P. 4, 3, 166, VĀRT. 1, Sch.); im späteren Gebrauch ist darunter *Phaseolus radiatus* Roxb. verstanden, die geschätzteste Hülsenfrucht mit kleinen schwarz und grau gefleckten Kernen, AK. 2, 9, 7. 24. TRIK. 2, 9, 5. 3, 3, 439. H. 1171. 1181. an. 2, 568. MED. sh. 21. AV. 6, 140, 2. पिष्ट 12, 2, 53. VS. 18, 12. एकविंशत्या माषैः पुरुषशीर्षमच्छैत्यमेध्या वै माषा अमेध्यं पुरुषशीर्षम् TS. 5, 1, 8, 1. माषतिलो 7, 2, 10, 2. ÇĀT. BR. 14, 9, 2, 22. 1, 1, 1, 10. KĀTH. 12, 7. न माषापामभ्रीयात् 32, 7, 37, 1. KAUC. 1. ०मन्थ 70. ०पिष्ट 71. KĀTJ. ÇR. 10, 2, 12. Schol. zu 1, 6, 8. ĀCV. GRH. 1, 13, 2. 17, 2. M. 3, 267. 9, 39. ०राशि MBH. 3, 16357. ०पुष्प 7, 978. ०वर्षा 999. SUÇ. 1, 70, 5. ०सूप 74, 16. 111, 10. VARĀH. BRH. S. 15, 14. 25, 3. 51, 31. 55, 16. 21. 25. 76, 4. 8. 79, 33. 87, 22. 95, 21. DHŪRTAS. in LA. 79, 14. ०तैल ein öliges Präparat aus Bohnen ÇĀRṆG. SAÑH. 2, 9, 22. अकष्टा माषा: d. h. wildwachsende Bohnen heisst ein Rshigaṇa als Verfasser von RV. 9, 86, 1—10. RV. ANUKR. Kinder der Surabhi HARIV. 11833. — 2) ein best. Gewicht (ein best. Geldwerth) TRIK. 3, 3, 439. H. an. MED. माषो विंशतिमा भागः पपास्य प-रिकीर्तितः NĀRADA in MIT. 246, 14. = 5 Kṛshṇala = 1/16 Suvaṇḍa M. 8, 134. JĀG. 1, 362. गुञ्जाभिर्दशभिर्माषः शाणो माषचतुष्टयम् VAIDJAKA-PARIBHĀSHĀ im ÇKDR. M. 8, 319. JĀG. 2, 159. ÇULYAPARIC. 7, 27 bei WEBER, GJOT. 83, N. 1. ÇĀRṆG. SAÑH. 1, 1, 16. 24. PRĀJĀÇĪTTEND. 6, a, 9. त्रय्य० JĀG. 1, 363. स्वर्ण० BHĀG. P. 3, 11, 9. — 3) ein bohnenähnlicher Haut ausschlag H. an. MED. — 4) Thor, Dummkopf TRIK. 3, 3, 439. H. an. MED. — Vgl. नील०, पूति०, महा०, राज०, अर्द्धमाषा (lies माष st. मा०).

माषक 1) m. Böhnchen: शिरीष० SUÇ. 2, 247, 20. — 2) proparox. m. n. ein best. Gewicht (ein best. Geldwerth) gaṇa श्यूलादि zu P. 5, 4, 3. = Guṅḡā H. 883. = 7 oder 8 Guṅḡā BHĀVAPR. im ÇKDR. पलं तु लौ-